

NOTA DE PREMSA (1/juny/2026)

Bon dia a tots els mitjans de comunicació i, molt especialment, als representants de les famílies que hui ens acompanyeu en aquesta roda de premsa.

Compareixem hui ací de manera conjunta les famílies i les direccions dels instituts d'educació secundària de la província de Castelló. No ho fem com a mers gestors burocràtics, sinó com les persones que cada matí obren les portes on es formen els vostres fills i filles. Hui ho fem amb una profunda preocupació i amb la determinació de qui sap que ja s'ha arribat al límit.

Les reivindicacions s'estan portant a terme des d'una conducta totalment pacífica, la mateixa amb la que aprèn el nostre alumnat i es resolen els conflictes al centres educatius.

Com a professionals de l'educació i de la cultura de la Pau, rebutgem enèrgicament l'agressió de la policia nacional al professorat, ahir a València.

Les direccions i les famílies de la província de Castelló volem que la situació de bloqueig que perpetua la Conselleria es resolga d'una vegada per totes i s'avance, de manera real i sense dilacions, en les negociacions. Comencem la quarta setmana d'una vaga indefinida amb una alta participació i d'uns despatxos que avancen a un ritme lent i aliè a la realitat, mentre les nostres aules pateixen les conseqüències directes d'aquesta paràlisi.

Volem ser molt clars: les reivindicacions de tota la comunitat educativa s'han de cristal·litzar en millores que revertisquen en una educació pública de qualitat. No estem parlant de peticions abstractes ni de disputes de despatxos; parlem de condicions mínimes de dignitat per a l'alumnat i el professorat. Només cal fer una mirada sincera a la realitat diària que veiem i patim a l'interior dels centres educatius públics:

- Els nostres centres estan desbordats per la matrícula sobrevinguda, és a dir, per tots aquells xiquets i xiquetes que arriben al nostre territori amb el curs escolar començat, es matriculen en els centres i no es tenen en compte en la planificació dels recursos de cada curs: des del passat mes de setembre, s'ha escolaritzat en els centres de secundària de Castelló a 1.460 nous alumnes que tenen dret a una

educació de qualitat i que s'incorporen a un sistema saturat i que no es rep una ampliació de recursos específics per atendre'ls.

1460 ALUMNES EQUIVALEN A 50 GRUPS AMB LA RÀTIO ACTUAL DE 30 ALUMNES PER AULA. Això suposa, més o menys, que una vegada començat el curs es matricula un grup més en cada institut de la província de Castelló.

Demaneu que aquestes xifres es tinguen en compte a l'hora de planificar un nou curs. Les ràtios es disparen a conseqüència d'aquesta manca de previsió, dificultant l'aplicació de les línies pedagògiques inclusives que marca el nostre Projecte Educatiu de Centre i la mateixa LOMLOE.

- Demaneu que s'acorde una baixada de ràtios raonable i significativa que possibiliti l'atenció individualitzada que mereix cada alumne d'un centre públic. Considerem aquesta una qüestió fonamental i prioritària en les negociacions que s'estan duent a terme en Conselleria.
- L'increment constant de l'alumnat amb necessitats educatives a les aules fa que el personal especialista en inclusió i atenció educativa que sempre hem tingut assignat, siga insuficient i això fa que el temps d'atenció a este l'alumnat es veja greument compromés. De fet, amb dades reals, s'estima que cada un d'estos alumnes, rebrà 8 minuts setmanals d'atenció personalitzada la qual cosa considerem clarament insuficient.

També volem fer èmfasi, en aquest punt, en la necessitat d'atenció que té tot l'alumnat de les nostres aules i que no és possible amb ràtios elevades.

- Patim unes temperatures intolerables que superen en molts mesos del curs els 27 graus a les aules i els 25 graus als tallers. No són condicions per a aprendre, ni per a ensenyar, ni per a treballar; s'incomplixen, així, els estàndards de salut i benestar més elementals. Demaneu un pla autonòmic de climatització de les aules que assegure condicions adequades.
- En la província de Castelló s'està produint un deteriorament considerable en totes les infraestructures dels centres, degut a la seua antiguitat, ja que la majoria dels edificis tenen al voltant de 50 anys i alguns, inclús, més de 70, degut, també, a la falta d'inversió endèmica. Per això demaneu un pla autonòmic d'inversió

plurianual en infraestructures que assegure tant la construcció de nous espais educatius necessaris com l'adequació dels ja existents.

D'altra banda, hi ha centres allotjats en barracons al 100% des de fa anys, i altres de forma parcial, que esperen la seua construcció o ampliació.

- El manteniment dels centres, en l'estat en el que estan, no es pot sufragar de cap de les maneres amb la dotació econòmica dels pressuposts anuals dels centres.

No es pot donar una educació del S.XXI amb centres del segle passat.

- A més a més, l'asfixia econòmica és insuportable pels diners que ens assigna Conselleria anualment: els centres no han rebut els pagaments mensuals per a despeses de funcionament des del passat mes de febrer.

Estem gestionant el dia a dia fent autèntics malabars per a cobrir els serveis bàsics de manteniment i les contínues reparacions.

- Respecte a la Formació Professional, estem veient una reducció dràstica en els cicles formatius ofertats en el sistema públic, en la reducció horària en la modalitat semipresencial i una falta d'inversió suficient en equipament i dotació. En un moment de màxima demanda d'este ensenyament eminentment pràctic, que obri les portes al món laboral i que augmenta, per tant, l'ocupabilitat de la població, s'està retallant la seua inversió afavorint l'augment de matrícula en centres no públics.

- Per últim, però no per això menys important, volem remarcar que és fonamental per al funcionament i organització diària dels centres, tindre estabilitat en el personal d'administració i serveis i en el personal d'atenció educativa, així com que s'agilitzen les substitucions que en aquests moments tarden mesos en cobrir-se amb les conseqüències negatives que això supose en el funcionament dels centres.

Davant d'aquesta situació límit i inassumible, ens unim en una sola veu, completament neta de sigles, de partits o d'interessos polítics. L'educació públicano té color polític; és un patrimoni de tota la societat que ha costat molt deconstruir i el pilar de la igualtat d'oportunitats dels nostres joves.

Per tot això, fem una nova crida urgent, enèrgica i decidida a la negociació immediata. Reclamem una solució ja. Negociar amb lentitud és donar l'esquena a les famílies que fan equilibris per conciliar, al professorat que es desgasta i a l'alumnat que veu frenat el seu dret a un futur molt millor. Defensar l'educació pública a Castelló és defensar els nostres fills i filles.

Moltes gràcies.